

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΔΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΣ

Διὰ τὸ ἑξωτερικόν . . Δρ. Ν. 20.
» » ἑσωτερικόν . . » » 15
» τοὺς κκ. Φοιτητάς » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Π. ν. α. ο. τ. δ. ν.
Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περὶ τῆς ἀντισηπτικῆς θεραπείας τῶν τραυμάτων ἐν γένει, ὑπὸ Παύλου Ἰωάννου, καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ τοπογραφικῆς Ἀνατομίας. (Συνέχ.). — Περὶ πυματιώδους κυστίτιδος, ὑπὸ Βαρβολομαίου Γκίτζη, χειρουργοῦ. (Τέλος). — Θεραπεία λύσης. — Ἐκζέματος θεραπεία. — Περὶ Πυριδίνης. — Βορικὸν ἑξὺ κατὰ τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος. — Θεραπεία τῆς κοκκύτιδος. — Ἐπιφυλλίς. Ἡ Αἰθιοπία ὑπὸ ἰατρικὴν ἐποψίν, ὑπὸ Ν. Π. Παρίση. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. βέλτ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

(ΚΑΤΑ ΜΟΣΕΤΙΓ).

Ἐκ τῆς Εἰσηγητηρίου διδασκαλίας τῆς χειρουργικῆς

ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ὑπὸ ΠΑΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομίας.

(Συνέχεια, βρα σελ. 305).

2. — Ἀντισηπτικὸς ἐπίδεσμος διὰ διχλωμιούχου ὑδραργύρου.

Ὁ Koch πρῶτος ἀνεύρεν ὅτι ἡ ὀχρὰ τοῦ ὑδραργύρου καὶ ἐν ἀραιᾷ
ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΣΤ΄.

τάτη διαλύσει ενός μέρους αυτής προς 20,000 μέρη ύδατος δύναται να κτείνη και αυτούς τους ισχυροτάτους μικροοργανισμούς, οίον το βακτηριδίων του ανθρώπου· έτι δε ότι διαλύσεις αυτής πολλῶν ἀραιότεραι, ἢτοι 1 : 300,000, ἀρκούσι να καλύσωσι τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις λοιπὸν ταύτας ἀπεδείχθη ἀντιτιθέτως ὅτι ὁ διχλωριούχος ὑδραργυρὸς εἶναι τὸ δραστηκώτατον τῶν ἀντισηπτικῶν.

Οἱ χειρουργοὶ κατ' ἀρχὰς ἀπέτχον τῆς χρήσεως τοιοῦτου δραστηκώτου φαρμάκου ἐν τῇ πράξει πρὸς ἐπιδέσμους τῶν τραυμάτων, ἐπειδὴ γνωστὸν ἦν ὅτι τὸ φάρμακον τοῦτο δρᾷ δηλητηριωδέστατα ἐπὶ σὺμπαντος τοῦ ὁργανισμοῦ. Πρῶτος δὲ Bergmann καὶ βραδύτερον δὲ Schede ὑπερνίκησαν τὰς προκαταλήψεις ταύτας, καὶ ἐδίδαξαν τὴν ἀβλαβὴ χρῆσιν τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου πρὸς ἐπίδεσιν τῶν τραυμάτων, καὶ ἔκτοτε παρήχθη νέα ἀντισηπτικὴ μέθοδος διὰ διχλωριούχου ὑδραργύρου. Γίνεται δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρήσις τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ἐν διαλύσει, καὶ διὰ ταύτης διαβρέχονται καὶ τὰ πρὸς ἐπίδεσιν ἀπαιτούμενα. Ἀναλόγως τῆς πρακτικῆς ἀνάγκης χρῶνται ἀραιότεραι ἢ ἀσθενέστεραι διαλύσεις, καὶ πυκνότεραι, ἢ ισχυρότεραι. Ἀσθενέστεραι διαλύσεις καλοῦνται αἱ ἐν ἀναλογίᾳ 1 : 1000, ισχυρότεραι δὲ ἐν ἀναλογίᾳ 3 ἢ 5 : 1000. Διὰ τῶν διαλύσεων λοιπὸν τούτων ἀποπλύνεται τὸ τραῦμα, τὸ δέρμα τοῦ ἀσθενοῦς καὶ αἱ χεῖρες τοῦ χειρουργοῦ ἐν ταύταις ἀφίσιναι ἐμβεβαπτισμένοι οἱ ἐλαστικοὶ ἀποχετευτικοὶ σωλήνες· διὰ τούτων παρασκευάζονται καὶ τὰ ζωτικὰ ἀντισηπτικὰ ῥάμματα (calign). Μόνον πρὸς παράγωγὴν ἀντισηπτικῆς νεφέλης καὶ πρὸς ἀπολύμανσιν τῶν ἐργαλείων χρῶμεθα διαλύσει φαινοῦ ὀξέος.

Ὁ τρόπος τῆς παρασκευῆς τῶν διαφόρων δι' ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ὑλικῶν πρὸς ἐπίδεσιν ἦν μέχρι τοῦδε ὁ ἑξής. Ὀθόνην ἐξ ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου παρεσκευάζεν δὲ Bergmann τῇ διαβροχῇ 60—70 μέτρων ἀπλῆς ἀραιᾶς ὀθόνης ἐν διαλύσει συνισταμένη ἐκ 10 μερῶν διχλωριούχου ὑδραργύρου, 500 μ. γλυκερίνης, 1000 μ. οἰνοπνεύματος, καὶ 1500 μ. ὕδατος. Ἡ ἐν τῷ μίγματι τούτῳ διαβρεχθεῖσα ὀθὼν ἀποξηραίνεται, καὶ διατηρεῖται ἐν υαλίνῳ ἀγγεῖῳ. Τότε δὲ αὕτη περιέχει $\frac{1}{3}$ οἷο ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου. Ὁ Schede μετεχειρίζετο ὀθόνην ἢ οὐκίτην, ἐμπεριέχουσαν $\frac{1}{2}$ οἷο διχλωριούχου ὑδραργύρου, ἣν παρεσκευάζεν, ἐμβάπτων εἰς διάλυσιν, ἀποτελουμένην ἐκ 10 μερῶν ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, 500 μ. γλυκερίνης καὶ 4490 μ. οἰνοπνεύματος.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ δι' ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ἐπιδέσμου παρεμφερεῖ μᾶλλον ἢ ἥττον τῇ διὰ φαινοῦ ὀξέος προπεριγραφείσῃ. Μεταξὺ ἐπιδέσμου καὶ τραύματος παρεντίθεται προφύλακτρον, ἢ κατὰ Schede στρώμα λεπτότατον μοτοῦ ἐν διαλύσει ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ἀντισηπτικοῦ καταστάσαντος, ὅστις εὐχεραίνει λίαν τὴν ἀποχέτευσιν τῶν τραυ-

ματικῶν ἐκκρίματων, ἢ καὶ σὺστρεμμα δόνης δι' ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου παρεσκευασμένης ἐπιτιθεμένης ἀμέσως τῷ ἡνωμένῳ τραύματι, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Αἰσθητικῇ διὰ φαινοῦ ὀξέος ἐπιδέσμῳ. Ἀποφευκτέα ἡ οἰοῖται ἀρκρῶς ἀποκλείεσθαι τοῦ ἐπιδέσμου δι' ἀδιαχωρήτου ὑφάσματος (Mackintosh), ἢ διὰ παπύρου ἐκ Γουταπέρης, ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀποκλείσεως τοῦ ἀτμοσφ. ἀέρος αὐξεῖ ἡ ἐφίδρωσις, καὶ καλύπεται ἡ διαφύρησις, ἐπομένως σφόδρα τὸ δέρμα διαβρέχεται καὶ διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου δύναται ν' ἀναπτυχθῇ δερματίτις. Πρὸς δὲ τούτοις ὑπὸ τῆς ἐν διαβροχῇ τελοῦσης ἐπιδερμίδος ἡ ἄχνη τοῦ ὑδραργύρου ἡδύνετο εὐχερέστερον ν' ἀπορροφηθῇ, ἐξ οὗ ἤθελον ἐπέλθῃ κινδυνώδη φαίνουσα δηλητηρίασις. Ἐτέρωθεν ὅμως ἡ εἰσόδος ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἐν τῷ ἐπιδέσμῳ προτερεῖ, διότι τὰ ὑπὸ τούτου ἀναποθέμενα καὶ στεβρῶς προσκολληθέντα τραυματικὰ ἐκκρίματα ξηραίνονται, καὶ οὕτω καλύπεται ἡ ζύμωσις αὐτῶν, ἐπειδὴ ἤδη εἴρηται ὅτι μεταξὺ τῶν ὁρῶν τῆς ἀναπτύξεως τῶν μικροβίων ἀπαιτεῖται καὶ ὕγρασις. Πᾶν ὑλικὸν πρὸς ἐπίδεσιν, ἐμποτισθὲν δι' ἄχνης ὑδραργύρου, τηρεῖσθαι ἐν οἴκῳ ἀρκρῶς κεκλεισμένοις χώροις, ἐπειδὴ καὶ αὕτη εἶναι πτητικὴ, εἰ καὶ οὐχὶ ὅσον τὸ φαινικὸν ὀξύ, ἐπομένως παρατηρεῖται καὶ ἐν τοῖς δι' αὐτῆς παρεσκευασμένοις ὑλικοῖς ἐπιδέσει διὰ τοῦ χρόνου ἐλάττωσις τοῦ ποσοῦ τοῦ φαρμάκου, ὅπερ μάλιστα μὴ ἐπιμελῶς προφυλασσόμενον ἐξαλείφεται ἐν τελείῳ ὅλῳ. Καὶ ἐν τῷ δι' ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ἐπιδέσμῳ, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ διὰ φαινοῦ ὀξέος ἐπιδέσμῳ, ἀλλάσσεται μόνον ἐὰν διαβραχθῇ ὑπὸ τραυματικῶν ἐκκρίματων, ἢ ἐὰν ἐπιφανεῖ σηπτικὸς τραυματικὸς πυρετός.

Εἰ καὶ μέχρι τοῦδε τὰ ἱαματικὰ ἀποτελέσματα τοῦ δι' ἄχνης ὑδραργύρου ἐπιδέσμου σημειοῦνται αἴσια, ἀλλ' ὅμως ἡ πρὸς ἐπίδεσιν ἀντισηπτικὴ αὕτη μέθοδος δὲ εἶναι καὶ ἀνευ κινδύνου. Ἐπανειλημμένως ἤδη ἐπὶ πολλοὺς φαίνοντα δηλητηρίασις καὶ ἐν τισι περιπτώσεσι καὶ θάνατος ἐξ αὐτῶν. Τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης δηλητηρίασεως φαίνοντα ἐπέρχονται ἰδίως ἐπὶ τοῦ βλεννογόνου τοῦ στόματος καὶ τῶν ἐντέρων, παράγοντα στοματίτιδα καὶ ἐντερίτιδα· τὸ μὲν, δηλαδή, σιελισμόν, ἔλκεα τῶν οὐλῶν, χαλάρωσιν καὶ ἀπόπτωσιν τῶν δόντων, καὶ κακοσμίαν ἀπὸ τοῦ στόματος κλπ., τὸ δὲ ἀφθονον, διέβρῳιν μέχρι δυσεντερικῶν κανώσεων. Ἐξ ὧν ἡ πρὸς ἐπίδεσιν τραυμάτων ἄχνη τοῦ ὑδραργύρου ἐπιδρᾷ κακῶς καὶ ἐπὶ τῶν νεφρῶν, παράγουσα δυσουρίαν καὶ λευκωματουρίαν. Καὶ βεβαίως ἡ ἐν τῷ ὁργανισμῷ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον εἰσφορὰ μεγάλου ποσοῦ ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ἀφεύκτως προκαλεῖ δηλητηρίασιν, ἀλλὰ καὶ αὕται αἱ μικραὶ αὐτῆς δόσεις ἄγουσιν εἰς στοματίτιδα.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΦΥΜΑΤΙΩΔΟΥΣ ΚΥΣΤΙΤΙΔΟΣ

ὑπο ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΓΚΙΖΗ

Χειρουργοῦ εἰδικῶς ἐπὶ τῶν οὐρογεννητικῶν ὀργάνων.

(Συνέχεια, σελ. 309).

Θεραπεία τῆς νόσου.

Ἀφοῦ ἀπαξ διαγνώσωμεν τὴν πάθησιν, φελλομεν νὰ διατάξωμεν γερικὴν, ἰδίως θεραπεῖαν, καθόσον μάλλον ἐξ αὐτῆς δυνάμεθα κἄπως νὰ ἐλπίσωμεν, δηλ. δίδωμεν τὸ ἐλαϊον τοῦ ἁνίσκου, γάλα ἀφθονον καὶ ἐν γένει τὰ τοιαῦτα φάρμακα κτλ. πρὸς δὲ φροντίζομεν ὅπως καὶ τοιαύτῃς πολεμῶμεν τὴν νόσον· ποικίλλει δ' ἡ τοιαύτη ἀὐτὴ θεραπεία μετὰ τῆς πορείας τῶν φυματίων καὶ τῶν συμπτωμάτων. Ὅταν λ. χ. ἐν ἀποστήματι (ἐκ μαλακώσεως φυματίου τοῦ προστάτου προελθόν) ρήγνυται ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ἀρκεῖ, ὅπως προλάβωμεν τὴν φλεγμονὴν τοῦ βλεννομένου τῆς οὐρήθρας διὰ κλύσμάτων μαλακτικῶν ἐντὸς ταύτης, οὐδέποτε δὲ νὰ μεταχειρίζομεθα τὰ κατὰ τῆς πραγματικῆς βλεννορροίας φάρμακα.

Ἐὰν τὸ πῦον εὖρη διόδον ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ, τότε πάλιν κλύσματα ἐνείκμεθα ἐν τούτῳ ὠφελοῦσι. Ἀλλὰ τὰ ῥηθέντα ἀποστήματα δὲν ῥήγνυνται πάντοτε αὐτομάτως καὶ ἐνωρίς, τινὰ τούτων μένοντα ἀποτελοῦσιν ὄγκον σπουδαῖον, ἱκανὸν ὄντα, ὅπως ἐπιφέρῃ στάσιν τῶν οὐρῶν, ἕνεκα τῆς πίεσεως, ἣν ἐπὶ τοῦ κατωτέρου τοιχώματος τῆς οὐρήθρας ἐξασκεῖ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει πάντοτε καὶ ταχέως νὰ δίδωμεν διέξοδον εἰς τὸ ἐμπεριεχόμενον πῦον, ἐπειδὴ, ὡς γνωστόν, τὸ φυματίον δεικνύει μεγάλην τάσιν πρὸς ἐξεκνώσεις τῶν ἰσθμῶν, συγγρόνως δὲ τὸ πῦον δύναται ν' ἀποκολλήσῃ καὶ καταστρέψῃ τὸ τῆς οὐρήθρας τοίχωμα εἰς μεγάλην ἔκτασιν, ἔὰν δὲ τὸ τοιοῦτον συνέβαινεν ἤθελεν ἐπιτρέψει εἰς τὰ οὖρα, ὅπως εἰσδύσωσιν ἐν τῷ προστατικῷ κοιλώματι (τῷ ἐκ τῆς ῥήξεως τοῦ ἀποστήματος παραχθέντι), καὶ προκληθῇ οὕτω γάγγραινα, ἣν ἐπὶ πολλῶν πτωμάτων παρατηρήσαμεν, καὶ ταῦτα προκειμένου περὶ φυματίων καὶ ἐν τῷ προστάτῃ κατὰ τῶν λοιπῶν ὅμως συμπτωμάτων τῆς νόσου, τῆς συχουρίας λ. χ. καὶ τῶν σφοδρῶν κατὰ τὴν οὐρῇσιν πόνων, μετ' ἐπιτυχίας εἶδομεν τὸν καθηγητὴν καὶ διδάσκαλον ἡμῶν F. Guyon νὰ μεταχειρίζεται τὰς ὑποδορείους διὰ μορφίνης ἐνδοσεις κατὰ τὸ ὑπογάστριον ἄνωθεν τῆς ἡδίκης συμφύσεως, τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν μηρῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπόθετα διὰ μορφίνης, ἐνσταλάττει

νιτρικοῦ ἀργύρου ἀραιῶς καὶ κατ' ἀραιὰ διαστήματα ἀναλόγως τῆς εὐαισθησίας τοῦ ἀτόμου, εὐθὺς δ' αἷμα τῇ ἐμφανίσει ἔστω καὶ τοῦ ἐλαχίστου ὀχληροῦ συμπτώματος πρέπει νὰ διακόπτονται αἱ εἰρημέναι ἐνσταλάξεις. Πᾶσα δὲ πλέον δραστήρια θεραπεία εἶναι ἀντεδεδειγμένη, καθότι φόβος μὴ ἐπιταχυνθῇ ἡ πορεία τῆς νόσου, μὴ διαταραχθῇ ἡ τῶν νεφρῶν λειτουργία, ἡ μὴ προκαλέσωμεν αἰμορραγίας ἀκτασχετοῦς ἐνίστε, ὅταν δὲ ἴδωμεν, ὅτι, μετὰ τὰ μέσα τὰ τοιαῦτα, ὥστε ἐποησάμεθα χρῆσιν, οὐδὲν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε, τότε βεβαίως ἀνάγκη νὰ καταφύγωμεν εἰς μάλλον δραστήρια μέσα εἴτε ἕνεκα τῶν σφοδρῶν πόνων ὑπ' ὧν κατατρώχεται ὁ πάσχων, εἴτε ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὸ φόβου μὴ ἐπέλθῃ πυελονεφρίτις, ἥς γνωστὴ ἡ σοβαρὰ πρόγνωσις.

Δυνάμεθα λοιπὸν κατ' ἀρχάς ν' ἀνκτρέψωμεν εἰς τὰς ἰσχυράς τῆς κύστεως καυτηρίσεις (M. Hache), ἐνεργοῦντες ἐνσταλάξεις βελουαίαις διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου ἐξ 1 γραμματός νιτρικοῦ ἀργύρου εἰς 4 γραμμάτια ὕδατος ἀκτασχεμένου, ἕως 2 γραμμάτια τοῦ εἰρημένου ἁλματος εἰς 1 γραμμάτιον ὕδατος, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνωτέρω ἀντενδείξεις, ὧν ἀνωτέρω ἐκείνομεν μνησθῆναι ἔαν καὶ ἐκ τούτου ἀποτύχωμεν τότε πλέον καταφύγομεν εἰς τὴν διάτασιν (dilatation) τοῦ τράχηλου τῆς κύστεως (καθότι ὡς ἐλέγθη ἀνωτέρω τὸ πρωτεῦον σύμπτωμα τὸ βασανίζον τὸν πάσχοντα εἶναι ἡ ἐπώδυνος σύσπαισις τοῦ τράχηλου τῆς κύστεως), ἰδίως ἐπὶ γυναικῶν ἐκτελοῦμεν ἐπιτυχέστερον τὴν διάτασιν, δι' εἰδικοῦ ὀργάνου καλουμένου διασταλτῆρ (dilateur) Guyon, ἐπὶ ἀνδρῶν ἡ ἀξία τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης δὲν εἶναι ἀκόμη καταφανής. Ὁ Henri Thompson ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὁ F. Guyon ἐν Γαλλίᾳ ἐσκεφθόσαν ὡς ἐξῆς, ὅτι, αἰρόντες τὴν φυσιολογικὴν ἐνέργειαν τῆς κύστεως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ μὲνῃ ἡ κύστις ἀδρανὴς ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον, παρέλθῃ δὲ οὕτω ἡ φλεγμονώδης κατάστασις τῆς κύστεως (κύστιτις) καὶ ἐπέλθῃ ἡ ὁπωσδήποτε ἐπουλωσις τῶν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς κύστεως τυχόντων ὑπαρχόντων ἐλκιδῶν, δυνάμεθα ν' ἀπαλλάξωμεν τὸν ἀσθενῆ ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον τῶν δδυνηροτάτων συμπτωμάτων καὶ ἐπὶ ἑτῇ ἐνίστε πολλὰ, πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου πρέπει νὰ παραξώμεν συρίγγιον οὐροχόον, δι' οὗ τὰ οὖρα διαρκῶς νὰ ἐξέρχωνται ἐκ τῆς κύστεως καὶ οὕτω ἀπ᾽ ἀλλασσομένης ταύτης ἐκ τῶν σύστολῶν, ἡσυχάζει, παύρεται ἡ κύστιτις, καὶ ἀνακουφίζεται ὁ πάσχων ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον.

Τὸ εἰρημένον συρίγγιον πρέπει νὰ ᾔναι ἐπὶ μὲν τῶν γυναικῶν κολλοκυστικόν, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν ὑπερήδικον ἢ περινεακόν, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τῆς κύστεως· δὲν πρέπει δὲ νὰ συγχύτωμεν τὴν ἐγχειρήσιν ταύτην μετὰ τὴν ἐκείνην τῆς περινεακῆς τομῆς (laïné) καθ' ἣν τέμνομεν καὶ τὸν τράχηλον τῆς κύστεως, ἡ τελευταία αὕτη ἐγχειρήσις εἶναι μάλλον τῆς

πρώτης ωφελιμωτέρας· ὁ Thompson ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προτιμᾷ τὸ περιτταῖον διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ συρίγγιου, ὁ δὲ Guyon τὴν ὑπερηθικήν· ἡ ὑπερηθικήν κυστεοτομίαν ἀφοῦ τὰ μὲν τὴν κύστιν κατὰ 5—6 ἑκατοστόμ., μεταχειρίζεται· πλύσει· διὰ βορικοῦ ὀξέος καθαρίζων ἐντελῶς ταύτην καὶ θέτει ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐλκυσίων κόκκιν ἰωδιοφορμίου πρὸς ἐπούλωσιν αὐτῶν, εἴτα συρράπτει τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος ἐκτὸς ἐλαχίστου μέρους τούτου, δι' οὗ διέρχονται ἐλαστικοὶ σωλήνες πρὸς ἐξοδὸν τῶν οὐρῶν,* διὰ τοῦ μέσου λοιπὸν τούτου ὁ πάσχων ἀπαλλάσσεται τῶν ὀδυνηρῶν συμπτωμάτων ἐπὶ πολλὰ ἐνίοτε ἔτη.

Θεραπεία λύσεως. — Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Ὑγίεινῆς δημοσιεύεται περίπτωσις λύσεως ἰαθείης ἢ ἐξῆς·

Χωρικός εἰς τὸ χωρίον Saint-Anastasia παρὰ τῇ Νεαπόλει δνόματι Francesco Manco ἡλικίας 52 ἐτῶν, ἐδήχθη τὴν 10 μαΐου εἰς τὴν κνήμην καὶ τὸ ἀντιβράχιον ὑπὸ κυνὸς λυσσώτης, καθ' ἃ ἐβεβαιώθη διὰ τῆς νεκροτομίας τοῦ ζώου.

Τὴν 28 Ἰουλίου ἀφῆνης ὁ Manco κατελήφθη ὑπὸ κακουχίας, ἀνησυχίας καὶ στενοχωρίας, διό ἐσπευσε νὰ ἐπικαλέσῃ εἰς τὰ ἴδια· πρὸς καταστολὴν τοῦ αἰτιώματος τῆς κατὰ τὸν λαιμὸν συσφίξεως προσέφερεν αὐτῷ ἡ σύζυγος ποτήριον ὕδατος, ἐπὶ τῇ θέρμῃ δὲ τούτου κατελήφθη ὁ πάσχων ἀμέσως ὑπὸ παροξυσμοῦ μανίας μετὰ σπασμῶν.

Μετεκομίσθη ὁ πάσχων εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν Ἀνιάτων ἐν Νεαπόλει εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ Carma ἐν κακῇ καταστάσει, ἡττητο ψυχῆς, ἡ θέρμ. δὲ τοῦ ὕδατος καὶ βροχία αἵματος προεκάλεον ἐξαπιν μεγάλην, σπασμὸς καὶ παρὰνοια.

Ὁ Carma βασίζομενος εἰς τὴν παρασιτοκτόνον ἐνέργειαν τῆς ἀγνης τοῦ ὑδραργύρου ἐνήργησεν ἐπανειλημμένως ἐγγύσεις διὰ τοῦ ἡλατος τούτου καὶ κατεπόλεμσε τοὺς νευρικοὺς παροξυσμοὺς διὰ τῆς συγχρόνου χρήσεως ἐνέσεων δι' ἀτροπίνης.

Τὴν θεραπευτικὴν ταύτην ἀγωγὴν ἠκολούθησεν ὁ πάσχων καὶ εἰς τὰς ἐπομένους ἡμέρας μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας· τὰ ἀπὸ τῆς λύσεως συμπτώματα ἐβελτιώθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁ πάσχων μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐπὶνεν ὕδωρ καὶ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθεν ἰαθείς τοῦ νοσοκομείου.

* Μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σωλήνων τῶν ἐλαστικῶν (tubes elastiques) δὲν συκολλῶμεν τὰ χεῖλη τοῦ ἐναπολειφθέντος οὕτω τραύματος, ἀπ' ἐναντίας προσπαθοῦμεν ὥστε νὰ μένῃ ἐπ' ἄρκτον χρόνον τὸ συρίγγιον πρὸς τὸν βηθέντα ἀνωτέρω σκοπόν.

Εἰς τὸν Manco ἡ παρὰνοια ὑπὸ τρεῖς παρουσιάσθη μορφᾷ ἐν ἀρχῇ ὡς μελαγχολικὴ παρὰνοια μετὰ ἰδεῶν καταδιώξεως, εἴτα ἀνεπτύχθη παρὰνοια σχετιζομένη πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πάσχοντος, τέλος δὲ θρησκομανὴς παρὰνοια περιστρεφόμενη εἰς δεήσεις καὶ ψαλμωδίας.

Ἡ ἐπανάληψις πειραμάτων ἐπὶ ζώων ἢ καὶ ἀνθρώπων διὰ τῆς ἀνω περιγραφείσης θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἐπιβεβαιώσεται ἢ μὴ τὸ περιγενόμενον τῆς κλινικῆς ταύτης παρατηρήσεως καὶ καθίσει ἀκριβέστερον τὴν τοῦ φαρμάκου τούτου χρῆσιν, εἴ ποτε καταδειχθῇ αὕτη λύσις τελεία.

Ἐκζέματος Θεραπεία. — Κατὰ τὸν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἱατρὸν Elliot ἡ Θεραπεία τοῦ ἐκζέματος ἔστω πρὸ πάντων τοπικὴ, λαμβανομένης ὁμῶς πάντοτε ὑπ' ὅψιν καὶ τῆς διαθετικῆς καταστάσεως.

Ἐπὶ τῶν ὀξέων φυσαλιδιωδῶν τύπων παραινέει ὡς λείαν ὠφέλιμον τὴν ἐξῆς κόκκιν, δι' ἧς ἐπιπάσσονται αἱ πάσχοντι χώραι ἐφ' ὧν ἀκολούθως ἐπιτίθεται στρώμα οὐάτης.

Rp.	Amyl. pulveris.	Dr.	6.
	Flor. Zinc.		3.
	Acid. Salicylic.	Ser.	2.
	M. f. pulv. subtiliss.		
	D.		

Καθ' ἃ μέρη δὲν εἶναι ἐφικτὰ ἢ ἐπίπαισι τῆς κόψεως γίνεται χρῆσις· χρίσματος ἐπιτιθεμένου ἐπὶ τεμαχίου ταρλατάνης· παρελθόντος τοῦ ὀξέος σταδίου παραγγέλλεται πλύσις διὰ διαλύσεως 4 γραμμάτων ὀξέος δίνου τοῦ ψευδαργύρου εἰς οὐγκίαν ὕδατος, ἢ δὲ κνισμονὴ καταστέλλεται τῇ χρήσει· χρίσματος δι' ὕσκυάμου. Μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τῶν ἐσχαρῶν, ἂν τὸ δέριμα δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀπὸ ἀπληγμένου τοῦ ἐσχαρῶδους στρώματος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ δερμάτους ἐξιδρώματος εἶναι οὐχὶ μέγα, γίνεται χρῆσις καταπλάσματος ἐξ ἰσῶν μερῶν ψευδαργύρου καὶ πίσεως. Τῆς φλεγμονῆς δὲ οὐσῆς ἐντόνου ἀναγράφεται τὸ ἐξῆς· χρίσμα.

Rp.	Emplast. Zinc.	Unc.	1.
	Aq. Laur. ceras.	Dr.	2.
	Emplast. Diachyl.	Unc.	1.
	Acid. carbolic.	Ser.	2.
	M. D.		

Ἐπὶ ἐκζέματι δὲ κατὰ τὴν ἀπολέπισιν ὁ αὐτὸς Elliot παραινέει·

Rp.	Emplast. Zinc.	aa	Unc.	1.
	Diachyl.			
	Ol. Ricin.	Dr.	1—2.	
	M. D.			

Rp. Emplastr. Zinc.
 Diachyl.
 pic.
 aa Unc. 1.
 Acid. carbonic.
 Ser. 1/2—1.
 M. D.
 Ἐπὶ τοῦ χρονίου μετὰ φλεγμονῆς καὶ ῥωγμῶν ἐκζέματος τὰ μάλιστα
 ὠφελεῖ τὸ ἐκ διαχύλου ἐμπλάστρον, παρελθόντων δὲ τῶν φλογιστικῶν
 φαινομένων ὠφελεῖ ἡ πίσσα ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν. Τῆς φερούσης τὸ ἐκ-
 ζέμα ἐπιφανείας τοῦ σώματος οὕτης λίαν ἀναισθητοῦ πλὴν τοῦ διὰ κα-
 κίου-ὕδατος καὶ τοῦ πρᾶσίνου σάπωνος ὠφελεῖ καὶ τὸ ἐξ ἡς χρίσμα.
 Rp. Acid. Salicylic. Gr. 12.
 Sapon. alb. Unc. 1.
 Ol. Terebinthin. Dr. 1 1/2.
 Ol. amygdal. dulc. q. s.
 ut. f. liniment.
 D.

Ἐναφανεῖται φλεγμονῆς ἐπὶ ὠρισμένου σημεῖου ἐν ἀρχῇ γίνεται χρῆ-
 σις τοῦ κολλητικοῦ ἐμπλάστρου καὶ τῆς πίσσης, εἴτα δὲ τοῦ διὰ λευκοῦ
 σάπωνος χρίσματος.

Περὶ Πυριδίνης. — Ἡ Πυριδίνη ἀνεκαλύφθη τῇ 1858 ὑπὸ τοῦ
 Anderson, εἶναι δὲ ἔλαιον ἄχρουν, ὁσμῆς διαπραστικής, διαλυτὴ εἰς
 πᾶσαν ἀναλογίαν ἐν τῇ ὕδατι. Εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐφημερίδα ὑπὸ τοῦ
 Séb εἰς τὴν θεράπειαν τοῦ ἄσθματος μετ' οὐ σμικρῆς ἐπιτυχίας, τὸ παρά-
 δεῖγμα αὐτοῦ ἀκολουθήσας καὶ ὁ ἐν Ἀμερικῇ ἱατρὸς Josoff Reff ἐπὶ
 προδομοταῖς περιπτώσεσιν ἔσχε παραπλήσια ἀποτελέσματα. Τρόπος τῆς
 χρήσεως τοῦ φαρμάκου εἶναι ὁ ἐξής. Ὁ πάσχων ἐντὸς μικροῦ δωματίου οὗ
 ἢ τε θυρῆς καὶ ἢ θύρᾳ εἶναι στεγανῶς κεκλεισμένα εἰσπνέει ἐπὶ τινὰ χρόνον
 τοῦ ἀπὸ 1—3 κυβικῶν ἑκατοστομέτρων πυριδίνης ἐν παροψίδει μικρῶν
 τεθειμένων ἀναδιδόμενους καὶ μετὰ τοῦ ἀέρος μεμιγμένους ἀτμούς· ἢ
 ἀνάπνους τοῦ φαρμάκου ὡς τᾶχιστα σύμβαινους γινώριζεται ἐκ τῆς
 παρουσίας αὐτοῦ ἐν τοῖς οὖροις. Ἐπὶ τοῦ ὕγιους ἢ τῶν ἀτμῶν τῆς πυρι-
 δίνης εἰσπνοὴ προκαλεῖ ἐρυθρότητα τοῦ προσώπου, ἐπίτασιν τῆς συχνό-
 τητος τοῦ σφυγμοῦ καὶ τῆς ἀναπνοῆς, ἥτις διαρκεῖ ὀλίγα μόνον ἐξηκοστὰ
 τῆς ὥρας, ἐπὶ τῶν ἀσθματικῶν δὲν παρατηροῦνται ἀπαρалаλλάκτως τὰ
 αὐτὰ φαινόμενα, οἱ μὲν καρδιακοὶ παλμοὶ, οἵτινες σχεδὸν πάντοτε γίνονται
 συχνότεροι διαρκούντες τοῦ παροξυσμοῦ, ἐλαττοῦνται τὴν συχνότητα καὶ
 κατωτέρω ἐνίοτε τοῦ κατὰ φύσιν κατέρχονται χωρὶς τινος εἰς τὸν ῥυθμὸν

παραλλαγῆς, ἡ δὲ ἀναπνοὴ γίνεται βραδυτέρα, μᾶλλον εὐκολός καὶ εὐραία
 καὶ ἡ δύσπνοια παρέρχεται, ὡς τὰ πολλὰ ὁ πάσχων καταλαμβάνεται
 ὑπὸ ἀκατασχέτου ὕπνης. Κατὰ τὰς ἐσχάτως δημοσιευθείσας παρα-
 τηρήσεις τοῦ Reff ἐκ 12 περιστατικῶν 4 ἦτο γυναῖκες καὶ 8 ἄνδρες,
 ἡ ἡλικία ἀπάντων τούτων ἐκυμαίνατο μεταξὺ 24 καὶ 66 ἐτῶν, ὡς πρὸς
 δὲ τὸ εἶδος τῆς παθήσεως διαίρουσιν, ὡς ἐξ ἡς 3 περιπτώσεις νευρικοῦ
 πνευμονικοῦ ἄσθματος, οἱ παροξυσμοὶ δὲν ἐπανῆλθον μετὰ τὴν θερα-
 πείαν· 3 περιπτώσεις ἄσθματος καρδιακοῦ, οἱ παροξυσμοὶ δὲν ἐπανῆλθον·
 3 βρογχικοῦ ἄσθματος, τὸ κακὸν δὲν ἐπανῆλθε· 2 ἄσθματος (σπασμω-
 δικῆς δυσπνοίας) εἰς πρόχειωρημένην φθίσεως περίοδον, εἰς τὴν ἑτέραν
 μόνον τῶν περιπτώσεων τούτων ἐπῆλθε μικρὰ τις ἀνκαούφισις κατὰ τὸν
 παροξυσμόν· 1 περιπτώσις ἄσθματος ἐπιπλέκοντος ἀρθρίτιδα, τὸ κακὸν
 δὲν ὑπετροπήσεν.

Ἄπαντα τὰ δυσάρεστα ἀπὸ τοῦ φαρμάκου ἀποτελέσματα παρατη-
 ροῦνται ἐπὶ περιπτώσεων ἐμφυσήματος ἀπὸ μακροῦ ὑπάρχοντος, ἢ ἐπὶ
 δυσπνοίας μετὰ σφυγμοῦ μικροῦ, ἀνωμάλου μετὰ ἀλλοιώσεων τῶν βαλ-
 σιδων, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ φαρμάκου ἀγαθὰ ἀποτελέσματα προσέρχονται ἀπὸ
 τῆς δράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸ μέγα συμπληκτικὸν καὶ τὸν νοσητικὸν μυελόν.
 Ἡ πυριδίνη ἰδίως ὠφελεῖ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀπλοῦ ἢ νευρικοῦ
 ἄσθματος, ὅποτε αἱ ἰωδιούχοι σκευάσματα δὲν εἶναι ἀνεκτὰ ὑπὸ τοῦ πά-
 σχοντος, ἐνδείκνυνται δὲ ἡ νιτρογλυκερίνη καὶ τὸ νιτρῶδες νάτριον.

Βορικόν ὀξύ κατὰ τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος. — Τὸ
 βορικόν ὀξύ μεγάλην κεντήται ἀξίαν εἰς τὴν θεραπευτικὴν ὡς ἐκ τῶν
 ἀντισηπτικῶν αὐτοῦ ιδιοτήτων, καὶ ὡς ἐκ τῆς μονιμότητος αὐτοῦ, διὴ
 ἐνεργεῖ ἐν διαλύσει· τὰ μάλιστα ἐνδείκνυται εἰς τὰς νόσους τοῦ στόμα-
 τος διὰ τὸ εὐδιάλυτον αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ ἐν γλυκερίνῃ καὶ τὸ μὴ ἐρε-
 θιστικὸν αὐτοῦ, ὠφελεῖ δὲ εἰς ἀπᾶς τὰς νόσους τοῦ στόματος, τοῦ
 λάρυγγος, τῆς ρινὸς μετὰ ἀπολεπίσεως τοῦ ἐπιθηλίου. Καὶ ἐπὶ μὲν ἀπλῆς
 καταρρώδους στοματίτιδος ἀρκεῖ διάκλυσμα ἐκ διαλύσεως 15—20 σι-
 ταρίων βορικοῦ ὀξέος, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλκωδῶν καταστάσεων τῆς στομα-
 τίτιδος πλὴν τοῦ προσημειωθέντος διεκλύσματος ὠφελεῖ καὶ ἡ ἐπὶ
 τῶν ἐξηλακωμένων ἐπιφανειῶν ἐπίπασις λεπτῆς κόνεως αὐτοῦ μετὰ ἀ-
 μύλου μεμιγμένης, ἢ ἐπίπασις μίγματος ἐξ ἐνός μέρους βορικοῦ ὀξέος καὶ
 4—5 μερῶν γλυκερίνης. Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις κατὰ τὸν
 Macgregor ὠφελεῖ ἡ μετὰ χλωρικοῦ καλίου μίξις τοῦ φαρμάκου. Ὁ νι-
 τρικός ἀργυρος, καίτοι ὠφελεῖ εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος παθήσεις, εἶναι ἀπο-
 φευκτέος καὶ διὰ τὴν δυσάρεστον αὐτοῦ ὁσμὴν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν πα-
 σχόντων παίδων ἀποστροφὴν. Κατ' ἄλλους ὠφελεῖ μίγμα ἐκ μέλιτος

σακχαρώδους και βορικού οξέος, ως επίσης και μίγμα του εν λόγω οξέος μετὰ βορικού, ὅστις μόνος ἀσθενῶς ἐνεργεῖ. Ἐπὶ ἀπλῆς κυνάγχης ὡφελεῖ οὐσιωδῶς γαργαρίσμα βορικού οξέος, γλυκερίνης, και δεψικού οξέος. Ἐπὶ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ὅτε τὸ στόμα εἶναι κακόν, τὰ χεῖλη ξηρά, τὰ οὖλα καὶ οἱ ὀδόντες καλύπτονται ὑπὸ ἐπιχρίσματος, τὸ ἐξῆς διάκλυσμα εἶναι λίαν ἀνόσιμον.

Rp.	Acid. Boric.	Scr.	1.
	Kal. Chloride.	Unc.	2.
	Sac. citr.	"	1/2.
	Glycerin.	Dr.	3.

M. D.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ μὲν βορικὸν οὐδὲ καταστρέφει τοὺς μικροοργανισμούς, τὸ δὲ χλωρικὸν καλίου μαλθακύνει τὴν βλεννομέναν καὶ καταβιβάζει τὴν θερμοκρασίαν αὐτοῦ, καὶ ἡ γλυκερίνη καὶ ὁ ὁπὸς τῶν λειμώνων διευκολύνουσι τὴν ἐκκρίσιν τοῦ σιέλου.

Θεραπεία τῆς κοκκύτιδος βηχός.— Ἀπὸ ἐτῶν χρήσις γίνεται τῆς θεϊκῆς κινίνης ὑπὸ διαφόρους μορφάς εἰς θεραπείαν τῆς κοκκύτιδος βηχός, καὶ κατ' ἄλλους μὲν προτιμητέος φαίνεται ὁ εἰς κίνιν τρόπος τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου, κατ' ἄλλους δὲ ὁ εἰς διάλυσιν, ὑπὸ τὸν ὅρον δυνάμει ὡς ἡ διάλυσις ἐπὶ μακρὸν ἐφάπτεται τοῦ βλεννομένου τοῦ φάρυγγος. Ἡ πεῖρα κατέδειξεν ὅτι ἐκ τοῦ δευτέρου τρόπου τῆς χρήσεως προέκυψαν τὰ ἀγαθώτερα ἀποτελέσματα.

Ἐπ' ἐσχάτων ὁ ἰατρὸς ΚΟΛΟΝΟΙ ἐπενόησε νέον τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου τρόπον συνιστάμενον εἰς τὴν διαδροχὴν τῶν κινίνων καὶ τῆς ὑπερώας διὰ μικρὰς σύριγγας διὰ τῆς ἐξῆς διαλύσεως.

Rp.	Chinin. Sulfuric.	Dr.	1
	Solv. c.		
	Acid. Sulfur. dilut.	Gut.	30
	in		
	Aq. destill.	Unc.	6

M. D.

Καὶ τὰς μὲν πρώτας τρεῖς ἡμέρας τῆς νόσου ἢ διαδροχῆ τοῦ γαργαρεῶντος ἐπαναλαμβάνεται κατὰ δίωρον, τὰς δὲ ἀκολουθοῦντες ἡμέρας κατὰ τρίωρον, ἡ δὲ βῆξ παύρεται ἐντελῶς εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης ἐβδομάδος.

ΕΠΙΦΥΛΙΣ

Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ ΥΠΟ ΙΑΤΡΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΠΑΡΙΣΗ, ἰατροῦ κλ.

(Συνέχεια: ἑξ. σελ. 299).

Διόδωρος δὲ ὁ Σικελιώτης, ὁ λεπτομερέστερον περὶ τῶν Αἰθιοπῶν λόγον ποιούμενος, ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ παρ' ἄλλων γεγραμμένα (Βιβλ. Γ'. 11), ἐπίσης ὡς περὶ ἔθνους μεγάλου καὶ γνωστοῦ διμύλει, ἄρξαντος τῶν Αἰγυπτίων σχεδὸν ἐπὶ 36 ἔτη. — «Αἰθιοπας μὲν οὖν ἄρξαι τέτταρας [βασίλεις], οὐ κατὰ τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ἐκ διαστήματος, ἔτη τὰ πάντα βραχὺ λείποντα τῶν ἐξ καὶ τριάκοντα» (Α'. 44). Ἀναφέρει ἐπίσης ὁ Διόδωρος, ὅτι «Αἰθιοπας ἰστοροῦσι πρώτους ἀνθρώπων ἀπάντων γεγονέναι, καὶ τὰς ἀποδείξεις τούτων ἐμφανεῖς εἶναι φασιν. Ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἐπήλυδες ἐλθόντες, ἀλλ' ἐγγενεῖς ὄντες τῆς χώρας διχαίως αὐτόχθονες ὀνομάζονται, σχεδὸν παρὰ πᾶσι συμφωνοῦναι» (Γ'. 2). Κατόπιν λεπτομερῶς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ περιγράφει τὰ κατ' αὐτοὺς θεωρῶν ὡς πιθανόν, «ὅτι τοὺς ὑπὸ τὴν μεσημβρίαν αἰκοντάς πρώτους ὑπὸ τῆς γῆς ἐξωγόνῃσθαι. . . τῆς γὰρ περὶ τὸν ἥλιον θερμότητος ἀναξηραίνουσας τὴν γῆν ὑγρὰν οὖσαν, ἔτι δὲ κατὰ τὴν τῶν ὁλῶν γένεσιν καὶ ζωογονούσας, εἰκὸς εἶναι τὸν ἐγγυτάτω τόπον ὄντα τοῦ ἡλίου πρῶτον ἐνεργεῖν φύσεις ἐμψύχους. . . ». Πόσον αἱ ἰδέαι αὐταὶ πλησιάζουσι ταῖς σήμερον! «Φασὶ δὲ παρ' αὐτοῖς πρώτοις καταδειχθῆναι θεοὺς τιμᾶν καὶ θυσίας ἐπιτελεῖν καὶ πομπὰς καὶ πανηγύρεις καὶ τᾶλλα δι' ὃν ἄνθρωποι τὸ θεῖον τιμῶσι. . . ».

Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.»

(Ἰλ. Α'. 423). Μετὰ ταῦτα ἐξακολουθεῖ περιγράφων τὰ κατὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Αἰθιοπῶν, ὅτι δηλαδὴ «μηδέποτε δεσποτείας ἐπήλυδος πείραν ἔλαβον,» ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπελθόντα Καμβύσην καὶ τὴν Σεμίραμιν κατεπολέμησαν, διότι ἦσαν αὐσεβεῖς καὶ δυσκράτητοι κατὰ τὴν ἐπιβολὴν, ὅπως καὶ τὴν σήμερον τῶντι. Ἐτι δὲ τὰ περὶ τῶν γραμμάτων αὐτῶν, τῶν ῥόμων, τῶν βασιλέων, ὡς μετεχόντων Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς (Ἐργαμένης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν ἐπὶ Πτολεμαίου Β'), ὡς θεωρουμένων

ἱερῶν, καθ' ὃν οὐδεὶς τολμᾷ εὐκόλως ἐπιβουλὴν, ὅπως καὶ τὴν σήμερον, κλπ. Ἐξ ἧς δὲ ἄλλα γένη Αἰθιοπίων παμπληθῆ περιγράφει ὁ Διόδωρος, οἵτινες φαίνεται νὰ ᾔνε οἱ σήμερον Σουδανοί, Γκάλλα καὶ Ταλτάλ, ὡς ἔστιν ἡμῖν εἰκάσαι ἐκ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων αὐτῶν τῆς σήμερον. Μετὰ ταῦτα περιγράφει τὰ κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν θηρία, τοὺς ἐλέφαντας κλπ, ὅτι οἱ Αἰθιοπεῖς ἀναγκάζονται νὰ ὡσι νομάδες καὶ σκηρῆται, ὡς ὁρίζονται τὸ σύνολον τὰς πατρίδας τῶν συμμέροισι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀφρονίαν τῶν πρὸς τὸ ζῆν καὶ εἰς τοὺς πολέμους. Κατόπιν ἀπαριθμεῖ τὰ μέταλλα τῆς Αἰθιοπίας, μέταλλα πολλὰ καὶ μεγάλα χρυσοῦ συναγομένου πολλῇ κακοπαθείᾳ τε καὶ δαπάνῃ, ὅποια καὶ τὴν σήμερον ἀπαντῶσιν ἐν Σενάαρ καὶ Σάα καὶ Γκότζαμ. Ἐν τῷ Β'. βιβλίῳ (διὰ νὰ τελειώσωμεν μετ' ἐθίμου τινὸς ὑπαγομένου εἰς τὴν Ιατρικὴν), κεφαλαίῳ ΙΘ'. ταῦτα ἱστορεῖ ὁ Διόδωρος. «Ταφὰς δὲ τῶν τελευτησάντων. ἰδίως οἱ κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν ποιοῦνται· ταριχεύσαντες γὰρ τὰ σώματα καὶ περιχέαντες αὐτοῖς πολλὴν ὕelson ἰσάσιν ἐπὶ στήλης, ὥστε τοῖς παριοῦσι φαίνεσθαι διὰ τῆς ὕelson τοῦ τελευτηκότος σῶμα, καθάπερ Ἡρόδοτος εἴρηκε. Κτησίας δ' ὁ Κνίδιος ἀποφαινόμενος τοῦτον σχεδιάζειν, αὐτὸς φησὶ τὸ μὲν σῶμα ταριχεύεσθαι, τὴν μέντοι γὰρ ὕelson μὴ περιχεῖσθαι γυμνοῖς τοῖς σώμασι· κατακαυθῆναι γὰρ ταῦτα καὶ λυμανθέντα τελῶς τὴν ὁμοιότητά μὴ δυνήσεσθαι διατηρεῖν. Διὸ καὶ χρυσὴν εἰκόνα κατασκευάζεσθαι κοίλῃν, εἰς ἣν ἐντεθέντος τοῦ νεκροῦ περὶ τὴν εἰκόνα χεῖσθαι τὴν ὕelson τοῦ δὲ κατασκευάσματος τεθέντος ἐπὶ τὸν τάφον διὰ τῆς ὕelson φανῆναι τὸν χρυσὸν ἀφωμοιωμένον τῷ τελευτηκότῳ. Τοὺς μὲν οὖν πλουσίους αὐτῶν οὕτω θάπτεσθαι φησὶ, τοὺς δ' ἐλάττωνας καταλιπόντας οὐσίας ἀργυρὰς τυγχάνειν εἰκόνας, τοὺς δὲ πένητας κεραμίνας τὴν δὲ ὕelson πᾶσιν ἐξαρκεῖν διὰ τὸ πλείστην γεννᾶσθαι κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τελῶς παρὰ τοῖς ἐγγυρίοις ἐπιπολάζειν.»— Περὶ τοῦ οὕτω δὲ καλουμένου Αἰθιοπικοῦ Μῦθου δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ προσθήσωμεν, ὅτι οὔτε ὁ Διόδωρος (Α'. 91, 4), οὔτε ὁ Ἡρόδοτος (Β'. 86, 134) λεπτομερῆ τινὰ περιγραφὴν ποιοῦνται· ἐκ τῶν ὀλίγων ὅμως παρ' αὐτῶν λεγομένων δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν, ὅτι ὁ κίβδς αὐτὸς ἦν ἡκλήροτατος, τίμιος, δι' ὃ καὶ δίκην μαχαίρων μετεχειρίζοντο αὐτὸν πολλὰ χροῖα κατὰ τὰς ταριχεύσεις, ἐν Αἰγύπτῳ ὀνομαστὶ, ἢ ἀντὶ ἐλεφαντόδοντος εἰς τὴν κατασκευὴν ἀγαλμάτων. Ὁ τερπνὸς Ἡλιδώρος ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς αὐτοῦ, τρυφῶν μυθιστορηματι, οὗτινος τύπος εἶνε ἡ Αἰγύπτος, ἐπίσης πᾶν εὐφρόνως περὶ τῶν Αἰθιοπίων λέγει, ὡς περὶ σοφῶν, ὀνομαστὶ δὲ καὶ περὶ Περσέτης βασιλευσῆς Αἰθιοπίων (Α'. 12). Ἐν βιβλίῳ ὀγδόῳ ἀναφέρει περὶ βασιλέως Αἰθιοπίων ἄλλου, ὅστις μετὰ τολμηρὸν πόλεμον πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους κατέλαβε τὰς Φίλας καὶ τὰ σμαράγδινα μέταλλα. . . Ἡ γὰρ πόλις αἱ Φίλας κεῖται ἐπὶ τῷ Νεῖλῳ, τῶν ἐλαττόνων καταρρακτῶν ἀνωτέρω.

μικρὸν. Περαιτέρω δὲ αἶσα γὰρ σιδήρος παρ' ἄλλοις εἰς τὰς χρεῖας, ταῦτα παρ' Αἰθιοπίων ὁ χρυσὸς νομίζεται, λέγει ὁ Ἡλιδώρος ἐν βιβλίῳ ἐνάτῳ, προκειμένου λόγου περὶ δεσμῶν τῶν αἰχμαλώτων. Ἐν γένει δὲ καὶ ὁ συγγραφεὺς οὗτος θεωρεῖ τοὺς Αἰθιοπεῖς πολεμικωτάτους, ὁρμῶντας καὶ ἀρίστους σκοπευτάς.

Καὶ ὁ Στράβων καὶ ὁ Πλίνιος ἀναφέρουσι βασιλίσσας Αἰθιοπίων ὑπὸ τὸ ὄνομα Κανδάκη, ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς Ἠράξει τῶν ἀποστόλων τὸ ὄνομα ταύτης ἀπαντᾷ. Καὶ εἰς τὰ χρονικά τῆς μεταγενεστέρως Ἀθησινίας ἀπαντῶσιν οὐχὶ σπανίως βασίλισσαι· καὶ σήμερον δ' ἔτι ὑπάρχουσι γυναῖκες στρατηγοί (ἡ ἀδελφὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου), καὶ βασίλισσά τις ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Κάφφα, παρὰ τὴν Σόαν.

Ὁ περιώνυμος ἀγγλὸς ἱστορικὸς Γίββων ἀναφέρει, παραπέμπων καὶ εἰς πλουσίαν βιβλιογραφίαν, πολλὰ περὶ τῶν Αἰθιοπίων ὡς ἔθνος ἰσχυρὸν, λόγου προκειμένου περὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ὅστις τῷ 561 μ. Χ. συνῆψε σχέσεις μετὰ τοῦ νεγοῦς=μεγάλου βασιλέως αὐτῶν, ἀποστείλας μεγάλῃν πρεσβείαν μετὰ πολλῶν δώρων καὶ αἰτούμενος τὴν βοήθειαν αὐτοῦ κατὰ τῶν Περσῶν. Οἱ Ἀθησῖνοι ἐβοήθησαν τὸν αὐτοκράτορα τῶν Βυζαντινῶν ἀποτελεσματικῶς. Παρατηρεῖ δ' ὁ Γίββων, ὅτι ἂν οἱ Ἀθησῖνοι ἔμενον διαρκῶς ἐν Ἀραβίᾳ, οὐδέποτε ὁ Μωάμεθ ἔθελεν ἀναφανῆ. (Πρόβλ. Ἱστορ. Γίββ. Κεφ. XLII).

Τέλος, ὡς ἀναφέρει ἡ κατὰ παράδοσιν γραπτὴ ἐν γλώσσῃ γκιζῆ ἱστορία τῶν Ἀθησινῶν, βασιλεὺς τις αὐτῶν, Ἰακώβ Β'. καλούμενος, πολεμῶν πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ παραδώσωσι τὴν ἐαυτῶν χώραν τοῖς Ἀθησῖνοις, ἀποκόψας τὸν βόυν τοῦ Νεῖλου, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἀρδεύεται πᾶσα ἡ Αἰγύπτος ἰδίως κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας Ἰουνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, ἕνεκα τῶν χειμερινῶν βροχῶν μάλιστα, αἵτινες πίπτουσι κατὰ τοὺς μῆνας τούτους ἐν Ἀθησινίᾳ. (Πρόβλ. Ἡρόδοτον καὶ Διόδωρον τὸν Σικελιώτην εἰς τὰ περὶ τῶν πλημμυρῶν τοῦ Νεῖλου γεγραμμένα παρ' αὐτῶν).

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε εἰρημένων ἐννοεῖ πᾶς τις εὐκόλως, ὅτι ἀνέκαθεν ἡ Αἰθιοπία, ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς ὁχυρᾶς καὶ ἀποτόμως ἀπὸ τῆς ὕλης Ἀφρικῆς χωριζομένης θέσεως αὐτῆς, διετήρησεν ἴδιον καὶ αὐτοτελὲς χαρακτῆρα καὶ τύπον, ὃν καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἔχει. Δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα λεπτομερέστερον νὰ πραγματευθῶμεν τὴν τοιαύτην ὕλην.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHO-PHO-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὴ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει
τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὁργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον
καὶ Τίτανον. Ἰσχυροδυναμικὰς ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον.
Ἰόνικον, Κινίνην καὶ Στρυγνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Οσμωτικὸν συ-
στατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων
διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ
οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλαν ἐκτῆσιν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ
νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης
βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἡτ-
τονδὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτο-
νίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς
καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι
ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἐν περιπτώσει ἐνδείκνυνται
ἡ τῆς ἐννεύρωσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο
εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν δραστηριότητα,
τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν
μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπα-
θειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκαστὴ φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἥτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου
ἀγγελία ῥηστέται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πητρελαιίνης (Pétréoline).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικοῦ, φαρμακοποιοῦ, διδάκτορος ἱατρικῆς τῆς ἐν Παρίσι τοῖς ἱατρικῆς Σχολῆς.

Διπλωμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων 1885.

Παρίσι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργαστήριον ἐν Aubervilliers (Seine).

Λονδίνον, 103. London Wall.

Τῆς Πητρελαιίνης χρῆσις γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ
σκευάσματα.

Ἡ Πητρελαιίνη, ἡ Γαλλικὴ Βαυελίνη, ἥς χρῆσις γίνεται ἐν ἀπαι-
τούμενοις τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδετέρη, ἀχρὺς ἢ μαρὶ τὴν γεῦσιν,

διὰ τῶν χαρακτηρῶν δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ
δοθείας. Μεγὰλῃ γίνεται αὐτῆς χρῆσις εἰς τὴν ἱατρικὴν εἰς τὴν θεραπείαν
τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, θεραπεύει δὲ ταχέως Ἐγκαύματα, Παράδας
τῶν μαστῶν Ρωγμὰς, Εὐλογίαν, Ἐρυσίπελας, Πιτυρίαιαν, Ἐκζεμα
καὶ πάσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλῃ χρησιμότητος
εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιίαν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἡ ὑπογραφή
LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρήσκει ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ ROBIN.

Σιδηροδύον σκεύασμα ἀφομοιωσίμου.

Ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ κρέατος μετὰ σι-
δήρου.

Στομαχικόν, τονωτικὸν ἰσχυρόν. Μετὰ τῶν τροφῶν ὁ πεπτονικὸς σί-
δηρος δὲν ἀποσπένδεται ὡς συμβαίνει εἰς τὰ ἄλλα τοῦ σιδήρου σκευα-
σμά.

Δίδεται κατὰ σταγόνας πυκνῆς διαλύσεως ἀπὸ 10—20 κατὰ πᾶν
γεῦμα ἐν οἰωδῇ τῇ ὑγρῇ.

ΟΙΝΟΣ ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ROBIN

Εἰς δόσιν μικροῦ ποτηρίου μετὰ τὴν φάγην.

Γενικὴ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνστ) πόλει.

Μεγὰλῃ ὁδῷ Γαλατᾶ 35.

ΕΠΙΛΗΨΙΑ. ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΣ. ΝΕΥΡΑΣΙΕΙΣ.

Τὸ Σεράπιον τοῦ HENRY MURK μετὰ Βρωμιούχου καλίου (μὴ
ἐμπεριέχοντος χλωριούχου καὶ ἰωδιοῦχου καλίου) ἐν γεραῖν τῶν ἱατρῶν τῶν
ἐν Παρίσι τοῖς εἰδικῶν θεραπευτηρίων ἔσχε λίαν αἴτια ἀποτελέσματα ἐπο-
νεύον σπουδαίας ἰάσεις, καὶ ἐν ταῖς περιοδικαῖς μνημονεύεται.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ βρωμιούχου τούτου σκευάσματος ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ,
Ἀμερικῇ ὁφείλεται εἰς τὴν ἀπόλυτον χημικὴν καθαρότητα, καὶ τὸν
μαθηματικὸν προσδιορισμὸν τῆς δόσεως τοῦ ἁλματος ὡς καὶ εἰς τὴν συ-
νένοισιν αὐτοῦ μετὰ σεραπίου φλοιοῦ νεραντσίων.

Ἐκαστον καχλεάριον σεραπίου τοῦ HENRY MURK εἶχει 2 γραμ-
ματὰ βρωμιούχου καλίου.

Τιμὴ τοῦ φιαλίου 5 φράγκ.

Γενικὴ ἐν Ἀνατολῇ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν
Κωνσταντινουπόλει.

Μεγὰλῃ ὁδῷ Γαλατᾶ 35.

Rákoczy

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE
ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΣ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSER

τὰς νόσους τῆς κατώ κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἄφθονον
θεικὸν μαγνήσιον, γάτριον καὶ ἄλιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ
Rákoczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἱατρῶν ὡς τὸ πρωτεύον προ-
τιμᾶται καθ' ὅς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων
διὰ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἱατρῶν
ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Butapest ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις
ἀκαδημίας τῆς ἱατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἱατρῶν Fauvel ἐν Παρισίοις, Charle-
Ticheborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pacha ἐν Καίρῳ, Sch-
uss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μο-
νᾶχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφάτως ἐκάστοτε πληρουμένων παρ' ἀπα-
σιν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ
φαρμακωπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Γεωργαντζά. — *Στοιχεῖα ἱστορικοδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθή-
ναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέα ἐπὶ τῇ
παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. —
Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πρὸς τῇρᾳ.

GALEZOWSKI. — *Des cataractes et de leurs operations. Confé-
rences cliniques.* — Brochure in 8o. de 52. P. Prix. 1. f. 50.
Publications du Progrès Médical. Paris 14. Rue des Carmes.

J. BOUILLET. *Ἱστορία τῆς ἱατρικῆς μεταγλωττισθεῖσα καὶ
συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὀφηγῆτορος κ. Ν. Η. Παρίση.* — Τιμᾶται
δρ. 7, καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

*Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτιῶν τῆς φθίσεως τῶν
πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη, ἱατροῦ. Εὐρίσκεται
παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις ἐμπόρῳ κ. Ἰω. Κανέλλῃ ὁδὸς Διόλου ἀριθ. 11.
τιμωμένη δραχ. 1.*